

რუსუდან ზეკალაშვილი

ივ. ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი.
თბილისი, საქართველო
rusudan.zekalashvili@tsu.ge
<https://doi.org/10.52340/lac.2024.09.19>

ორვალენტური გარდაუვალი ზმნათა ზოგიერთი არასწორი ფორმა ქართულში

საკვანძო სიტყვები: ორვალენტური ზმნა, გარდაუვალი ზმნა, ზმნის არასწორი ფორმები
ნებისმიერი ენა გარკვეული დროის განმავლობაში მეტ-ნაკლებად იცვლება. მართა-ლია, ეს ყველაზე ნაკლებად ეხება ენის გრამატიკულ წყობას, მაგრამ სახელთა ბრუნებისას ან ზმნათა უღლებისას მეტყველებაში შეიძლება გამოიყენებოდეს არასალიტერატურო ფორმები. ცვლილებათა მიზეზი მრავალგვარია: სალიტერატუროსგან განსხვავებული ფორმების გამოყენება დიალექტებში, ანალოგია სხვა ენობრივ მოვლენებთან, რომელიმე ფორმასთან მიმსგავსება და ამის გამო აღრევა ან უნიფიკაცია ზეპირმეტყველების გავლენით. არაა გამორიცხული, რომ იდიოლექტური ცალკეული შემთხვევა გავრცელდეს კიდევ.

ამჯერად ჩვენ განვიხილავთ გარდაუვალი ორვალენტური ზმნათა მესამე სერიის მწკრივების წარმოების დროს შემჩნეულ ზოგიერთ არასალიტერატურო ფორმას¹. **ახალ ქართულში** ძველ ქართულთან შედარებით ამ მწკრივთა წარმოება შეცვლილია: მართალია, **აბსოლუტურ** ზმნებში პირველ თურმეობითი დარჩა **აღწერითი** წარმოება, მაგრამ პირველი პირის ნიშანი, გარდა მეშველი ზმნისა, გაჩნდა მიმლეობაშიც (ზმნისწინის შემდეგ): გამზადებულ ვარ > გავმზადებულვარ... მეორე თურმეობითი მეშველ ზმნაში დაიკარგა პირველი პირის პრეფიქსი, მიმლეობას კი ჩამატა: გამზადებულ ვიყავი > გავმზადებულყავი... [ამის შესახებ: ა. შანიძე 1973: 453-457].

რელატიური ზმნების პირველი თურმეობითი **აღწერითი** გახდა: **საწყისი + ყოფნა** მეშველი ზმნა: **დავმალვივარ, დამალვიხარ, დამალვია...** II თურმეობითსა და III კავშირებითში მასდარზე დამყარებულ ფუძეს ახალ ქართულში დარჩა **-ოდ** სავრცობი: **დავმალოდი, დამალოდი, დამალოდა...** დავმალოდე, დამალოდე, დამალოდეს, მოვსწრებოდი, მოვსწრებოდე...

ქართული ენის ზოგ აღმოსავლურ დიალექტში ორვალენტური გარდაუვალი ზმნების **-ოდ** სავრცობიანი წარმოება II თურმეობითსა და III კავშირებითში ჩანაცვლებულია შემ-

¹ მესამე სერიის მწკრივთა წარმოება ძველსა და ახალ ქართულში თუ დიალექტებში იმდენად საინტერესოა, რომ ამის შესახებ მრავალფეროვანი სამეცნიერო ლიტერატურა არსებობს. მაგ.: ლ. ბარამიძე 1964; ქ. მოწინაძე 1960; ი. იმნაიშვილი 1982; ა. შანიძე 1973; 1976; ჟ. ფეიქრიშვილი 1974; მისივე 2007; ზ. სარჯველაძე 1997; ა. არაბული 1984; გ. გოგოლაშვილი 1988; ბ. ჯორბენაძე 1989; გ. გოგოლაშვილი და სხვ. 2016.

ველზმნიანი წარმოებით: „დაჰხვედრიყო||დაჰხვედომიყო... დასავლეთ საქართველოს დიალექტებში უპირატესობა ეძლევა -ოდ სუფიქსიან წარმოებას: დახვედროდა“ [ბ. ჯორბენაძე 1989: 217]. ქართული დიალექტების კორპუსში ასეთი წარმოების მაგალითები დამოწმებულია ქართლურში, კახურში, ფშაურში, თუშურში და სხვ.

მაგ.: **ქართლურში** (გამოდსპრომიყო, გაშჩენიყო, დამმინებოყო), **კახურში** (გამოდდგომიყო, გადთავებიყო, გაძქვევიყო, დასდებიყო), **ფშაურში** (გაძხარებიყო, გასცილებიყო, დაგჩომიყო, დამკარგვიყო, დამტვრევიყო, დასწდომიყო), **მთიულურ-გუდამაყრულში** (დამტვრევიყო), **თუშურში** (გამოხქვევიყო, გამოჰყოლიყო, გახარებიყო, დაზდებიყო, დამხვევიყო, დასწვევიყო), **მოხურში** (გასჭირებიყო), **ფერეიდნულში** (გაჰხარებიყო)² და სხვ.

მესამე სერიის ფორმათა წარმოებაში არსებული სხვაობის გამო საჭირო გახდა სალიტერატურო ენის ნორმის შემუშავება: „ოდ-ით წარმოება სავსებით კანონიერია და გაბატონებულია თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში; ისტორიული ქართულის ისტორიული ტრადიცია მას უჭერს მხარს. ამდენად, უნდა დარჩეს -ოდ-ით წარმოება“ [ჩიქოვაძე, 1970: 214]. მართებულ ფორმებად დასახელებულია: შეჰკითხებოდი, შეჰკითხებოდა; დავსდგომოდი, დავსჯდომოდი, გავსჩენოდი... დასდგომოდი... და არა: შევეკითხებოდავ, დავდგომოდავ...

ამ ბოლო დროს მასმედიის ენაში, განსაკუთრებით – ჟურნალისტთა ზეპირ გამოსვლებსა და ზეპირ სასაუბრო მეტყველებაში შეინიშნება, რომ გარდაუვალ ორვალენტიან ზმნათა მესამე სერიის ფორმებში ზოგჯერ იშლება მიჯნა ერთვალენტიან ზმნებთან, კერძოდ, ორვალენტიან ზმნებთანაც გვხვდება წარსული დროის საობიექტო **მიმღეობა + მეშველი ზმნა**. ამას ხელს უწყობს ისიც, რომ მიმღეობიან და მასდარიან ფორმათა შორის სხვაობა ძალზე მცირეა: -ლ მიმღეობის მაწარმოებლის თანხმონითი ნაწილია (-ილ>-ლ), რომელსაც ანალოგიით იყენებენ რელატიურ ზმნებთანაც, შედარებით იშვიათად – -ულ სუფიქსიან ფორმებთან. აღრევის საფრთხე უფრო დიდია, თუკი შესაბამისი ფუძის ერთვალენტიანი ფორმები საერთოდ არ გამოიყენება ან იშვიათია: *ავყვები (მე მას)*: პირველ თურმეობითში უნდა იყოს: *ავყოლივარ* (მასდარზე დამყარებული ფუძე + მეშველი ზმნა: ა(ვ)ყოლ(ა)+ი+ვარ, ა(ვ)ყოლიხარ, ა(ვ)ყოლია...). ეს ზმნა აბსოლუტური ფორმით არ გვხვდება: *ავყოლილვარ**, *ავყოლილხარ**, *ავყოლილა**, ამიტომ რელატიურ ზმნათა წარმოება ერთვალენტიანების ანალოგიით ჩანაცვლებულია მიმღეობური ფორმით. უნდა იყოს: *მე მას ავყოლივარ, შენ მას ავყოლიხარ, ის მას ავყოლია...* ასევე: *ავყოლოდი, ავყოლოდი, ავყოლოდა... ავყოლოდე, ავყოლოდე, ავყოლოდეს...* მაგრამ იყენებენ შემდეგ ფორმებს: *ავყოლილვარ, ავყოლილხარ, ავყოლილა... ავყოლილიყავი, ავყოლილიყავი, ავყოლილიყო... ავყოლილიყო, ავყოლილიყო, ავყოლილიყოს...*

ჩვენ ვერ ვიტყვით, რომ მსგავსი წარმოება დიალექტური მეტყველებისთვისაა დამახასიათებელი და მისი გავლენით გავრცელდა. დიალექტურ კორპუსში იძებნება მხოლოდ რამდენიმე შემთხვევა, ისიც ჩაწერილი XX საუკუნის I ნახევარში, ძირითადად, **კახურ, სამცხურ-ჯავახურ და თუშურ** ტექსტებში:

„ვინა ხარ, ქალო, დიაგო? რასა ძაღიხარ მაგასა? ლახამ პატარა ბალღებსა, არ შახვედრილხარ მაგრებსა“ (*კახური, 1949*); „ტყეში ხშირად დავდივარ და კარგათ ვიცი ფუტკრის წესები. მაგალითათ, აქ რომ ფუტკარი გამირჩევნია, **გავყოლილვარ** უკან და შვიდ ვერსზე წასულა“ (*კახური, 1936*); „შუადამი ხანი რო მოიდა, გემეღვიძა ამ ქალ, დაუმახა ქმარ და თქო: ეხლა კი **მოვმაგებულვარ**“ (*კახური, 1949*); „ერთხელ უდღელებს თესლეული გადაუტანიათ გურიანში. იქ **შეხვედრილა** ერთი მოხუცებული

² ამ ფორმათა შესახებ დიალექტებში იხ. ბ. ჯორბენაძე 1989: 235, 284, 308, 371, 481.

დედაკაცი“ (სამცხურ-ჯავახური, 1937); „მეორე დღეს ავიდნეს თვალმოვლებადა'დ ვირნიკოი'დ ჩვენ ლაზარე ბიძოცი მოსრულე დახვედრილიყვნეს“ (თუშური, 1984)³.

მსგავსი ფორმები დადასტურებულია ქართული ენის ეროვნულ კორპუსში, მხატვრულ და მასმედიის ტექსტებში, ჟურნალისტიკაზე გამოსვლებში, ფორუმებსა და სოციალურ ქსელებში. ერთი შეხედვით, ჩანს, რომ მსგავსი დარღვევა უფრო მეტად ახასიათებს ე. წ. ენიან ვნებითებს, მაგრამ ზოგჯერ გვხვდება დონიანი და უნიშნო ვნებითების ორვალენტიან ზმნებთანაც (დ. მელიქიშვილის ტერმინოლოგიით, ესაა მეორე დიათეზის რელატიური ზმნები).

ცხადია, ყველა ორვალენტიანი ზმნის III სერიის ფორმები არაა გადასული მიმღე-ობურ წარმოებაზე. გამოიკვეთა რამდენიმე ფუძე, რომლებთანაც სხვადასხვა ზმნისწინიან ფორმაში უფრო ხშირია ასეთი დარღვევა.

მეშველზმნიანი ფორმები უფრო ხშირია შემდეგ ზმნებთან: **მიხვდება, მოშორდება, ეწევა, გადაჰყვება, აჰყვება, მიჰყვება, დაემხოზა, ჩაეძიება, შერჩება...** კორპუსის მასალიდან 2 მაგალითი დადასტურდა ილია ჭავჭავაძის ტექსტებშიც, ასევე: გ. ლეონიძის, ვ. ბარნოვის, ჭ. ამირეჯიბისა და ზოგიერთი თანამედროვე მწერლის ნაწარმოებებში:

„გულისყური მქონია – მივხვედრილვარ, ხსოვნა მქონია, გონებაში ჩამრჩენია“ (ი.ჭავ., გლახის ნაამბობი); „გამოქცეულხარ, მოშორებულხარ ჯალაბობას, შენსა სახლ-კარსა“ (ი.ჭავ., თუშა); „რამდენ ირმის ჯოგს გადავყოლილვარ“ (ვ.ლეონ.); „ჯერ ვერა ვწეულვარ სურვილს“ (ვ.ბარნ., ტრფობა წამებული); „თუმც დაახლოებით, მაგრამ მაინც სწორად მივხვედრილვარ“ (ჭ.ამირ., ვრავისეგედი); „ამის დარდს არ ავყოლილვარ“ (ჭ.ამირ., მოსე ზამთარაძე); „რას აყოლილხარ ამ ბაცნებს“ (ლ. მესხი); „შაბი და შალაფი/ ძემენარს ზე აყოლილა – მწვანედ შეუფუთავს“ (დ. ივარდ.); „ჯერ კიდევ ირწევი, ტირიფო, ჩაწულხარ რუხისწყლის ნაპირებს“ (დ. ივარდ.); „მე აღარ ჩავძიებულვარ მის ამჟამინდელ საქმიანობას“ (დ. შველიძე); „არ იდარდოთ, საქმეს მოვაგვარებო და ბოლომდე არ მივყოლილვართ“ (ა. გეგენავა); „მის სიყვარულს გადავყვებოდი, კი გამიჭირდა, მაგრამ გადაყოლილვარ“ (თ. გურჯინთახი, ბუხარი); „წარსულში მოვიძიე ამბები ფერადები, ბავშვობას შერჩენილხარ ძვირფას თვლად“ (ლ. მანველი). **თარგმანებში:** „შემდეგში არა ერთხელ დავბრუნებულვარ მას გონების თვალთ“ (დიკენსი, თარგმ.); „არასდროს მოვწყვეტილვარ მიწას“ (ფ. ფაროხზადი, თარგმ.); „ჩემს დღეში არ შევხვედრილვარ კაცს“ (ჯ. სელინჯერი, თარგმ.).

ქართული ენის ეროვნულ კორპუსში მოძიებული მაგალითების მიხედვით, ყველაზე გავრცელებულია **ყოლა** ზმნის ორვალენტიანი ფორმები **პირველ თურმეობითში**: ავყოლილვარ (ავყოლილვართ, აყოლილხარ, აყოლილა/ აყოლილან), მივყოლილვარ (მივყოლილვართ, მიყოლილხარ), მოვყოლილვარ, დავყოლილვარ, გადავყოლილვარ (გადაყოლილხარ, გადაყოლილა), აჰყოლილხართ... ასევე დადასტურდა ზმნებიც: ყველაზე გავრცელებულია პირველი თურმეობითის ფორმები, მხოლოდ თითო-ოროლა მაგალითია მეორე თურმეობითში, ხოლო მესამე კავშირებითი არ აღმოჩნდა:

პირველი თურმეობითი:

„ფეხის ხმას არასდროს ავყოლილვარ“ (ახ. თაობა, 2005); „მოდას არასოდეს ავყოლილვართ“ (ახ. ვერსია, 2003); „ქართველი ხალხი, აყოლილა რა ამ რუსულ ცრურწმენას“ (ახ. ივერია, 2002); „მისტერ ჯეიმს მარტინის რჩევას არ აყოლილან“ (2009); „მოვლენებს ქრონოლოგიური თანმიმდევრობით არ მივყოლილვარ“ (რეზონანსი, 2009); „რამდენი მინახავს, გადაყოლილხარ, სად არ მიყოლილხარ, შენი

³ საილუსტრაციო მასალა ამოწერილია ქართული დიალექტური კორპუსიდან (ქდკ).

⁴ მსგავსი ფორმა დადასტურებულია ქეგლშიც: ილია ჭავჭავაძის, იაკობ გოგებაშვილის, ნიკოლოზოურის, გიორგი ლეონიძის ტექსტებიდან ამოღებულ საილუსტრაციო მასალაში.

⁵ ეს ფორმა ერთვალენტიან ზმნად ჩვეულებრივია: „სწეული დავბრუნებულვარ, მკურნალად შემეყარეო“ (ა. წერ.).

დიდი გავლენით (შანსი, 2001); „ტ. ა-ის რაზმი ნამეტანი გადაყოლილა ამ ყველაფრის აღნიშვნას“ (2011); „მორცხვობით და ქვეყნისა ჩვევას არ აჰყოლილხართ“ (სარბიელი, 2007)...

სხვა ზმნური ფორმები: შევხვედრილვარ შემოვრჩენილვარ შევჩეხილვარ, მოვწყვეტილვარ და სხვ.

„ცხელ ხაზზე ორჯერ, სამჯერ და უფრო მეტჯერაც დამირეკია, როდესაც შევხვედრილვარ ქუჩაში ბავშვს“ (ფეისბუკი); „ალბათ, შეხვედრილხართ ადამიანებს“ (დილის გაზეთი, 2000); „მთაში შევჩეხილვარ დათვს პირისპირ“ (ზ. სულაკაური, 2010); „არასდროს არ შემოვრჩენილვარ მზიურს გვიანობამდე“ (24 საათი, 2006); „ხანდახან ფეხბურთელების კლუბების სტატისტიკურ ბაზასაც კი დავყრდნობილვარ“ (სარბიელი, 2007)...

დადასტურდა -ულ სუფიქსიანი მიმღებური წარმოება: დავნებებულვარ (დანებებულვარ, დავნებებულვართ), დავშორებულვართ, მოვშორებულვართ, განვშორებულვართ, გავცი-ლებულვარ, დავცილებულვართ (ერთმანეთს), შევგუებულვარ (შეგუებულხარ), დავბრუნე-ბულვარ (მას), ჩავძიებულვარ, მოშორებულხარ, ჩაწულხარ, შდადევენებულან, შევრიგებულ-ვარ(თ), დავკვირვებულვარ, ჩავძიებულვარ, შევსწრებულვარ, დავახლო-ბულვარ, დავთანხმე-ბულვართ, დავნათესავებულვარ(თ), დავხარბებულვარ...

მაგ.: „არასოდეს შევგუებულვარ ა-ძის სეპარატისტულ რეჟიმს“ (7 დღე, 2004); „უცებ ხვდები, შეგუებულხარ სიკვდილს“ (მოამბე, 2001); „ბოლომდე მაინც არ შევჩეხულვარ გაჭირვების ყურებას“ (საქ. რესპუბლიკა, 2008); „ამაზე ათჯერ უფრო ძლიერი რეჟიმები მოშორებულან“ (გურია TV, 2023); „მართალი ბრძანდებით, არ ჩავძიებულვარ რისთვისაც ბოდიშს გიხდით“ (ვიკიპედია);

მეორე თურმეობითი:

„როგორ დაგროვებ ნება, რომ ნაკრებს ჩამოშორებულიყავი“ (სარბიელი, 2005); „ეს უკანასკნელები იძულებულები გახდნენ ჩამოშორებულიყვნენ ნ. ბ-ს“ (ჯი-ეიჩ-ენი, 2010);

„სადმე ხომ არ შევხვედრილიყავით“ (ტელეგადაცემა, 04.02.2024) და სხვ.

შეიძლება დაისვას კითხვა: მაინც რამ შეუწყო ხელი ამ აღწერითი წარმოების განვითარებას? ხშირად რომელიმე ფორმა ზეპირ მეტყველებაში ჩნდება დიალექტის გავლენით, მაგრამ დასახელებულ მაგალითებში ასე არაა, რადგან მსგავსი ფორმაწარმოება დიალექტებში მხოლოდ თითო-ოროლა დადასტურდა, ისიც საკმაოდ დიდი ხნის წინ ჩაწერილ ტექსტებში. ამის ბრალი ისიცაა, რომ ორვალენტიანი გარდაუვალი ზმნები, საერთოდ, იშვიათად გამოიყენება. ამდენად, არაა სავარაუდო დიალექტური ფორმების გავლენა ზეპირ მეტყველებაზე. შეიძლება გამოვყოთ რამდენიმე ხელშემწყობი ფაქტორი:

- ✓ ერთპირიან ზმნათა გავრცელებულობა ორპირიანთან შედარებით;
- ✓ ანალოგია აბსოლუტურ ზმნათა წარმოებასთან;
- ✓ ორვალენტიან გარდაუვალ ზმნათა მესამე სერიის ფორმათა უნიფიკაცია ერთვალენტიანთან და მეშველი ზმნების გამოყენება ორგანულ წარმოებაში;
- ✓ ზმნის ფორმის არასწორი აღქმა და ერთ- და ორვალენტიან ზმნათა აღრევა;

ლიტერატურა:

არაბული ა. (1984): ავთანდილ არაბული, მესამე სერიის ნაკვეთულთა წარმოება და მნიშვნელობა ძველ ქართულში, თბილისი: მეცნიერება, 1984.

ბარამიძე ლ. (1964): ზოგიერთი ტიპის მეშველზმნიან ფორმათა ჩასახვა და განვითარება ქართულში: ძველი ქართული ენის კათედრის შრომები, ტ. 9, თბილისი: თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 1964, გვ. 95-150.

გოგოლაშვილი გ. (1988): გიორგი გოგოლაშვილი, ქართული ზმნის უღვლილების სისტემა (რედ. ბ. ჯორბენაძე), თბილისი: მეცნიერება, 1988.

- გოგოლაშვილი და სხვ. (2016): გიორგი გოგოლაშვილი, ნინო შარაშენიძე, გიორგი ცოცანიძე, ნინო ჭუმბურიძე, თანამედროვე ქართული ენის მორფოლოგია. II. დიალექტები (გიორგი გოგოლაშვილის რედაქციით), თბილისი, 2016.
- იმნაიშვილი (1982): ივანე იმნაიშვილი, ორპირიანი გარდაუვალი ზმნები III სერიაში, ქართული ენის ისტორიული ქრესტომათია, ტ. I, ნაწ. II, თბილისი: თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 1982.
- სარჯველაძე ზ. (1997): ზურაბ სარჯველაძე, ძველი ქართული ენა (ტექსტებითა და ლექსიკონითურთ) (რედ. კ. დანელია), თბილისი: თბილისის სახელმწიფო პედაგოგიური უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 1997.
- ფეიქრიშვილი ჟ. (1974): ჟუჟუნა ფეიქრიშვილი, თურმეობითის მნიშვნელობა და გამოყენება ახალ ქართულში: ქართველურ ენათა სტრუქტურის საკითხები, თბილისი, 1974, №4 (ეძღვნება საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსის ვარლამ თოფურას ხსოვნას), გვ. 37-52.
- ფეიქრიშვილი ჟ. (2007): ჟუჟუნა ფეიქრიშვილი, მესამე სერიის მწკრივები ახალ სალიტერატურო ქართულში (რედ. ივ. ქავთარაძე), თბილისი: ჯანსუღ ღვინჯილია, 2007.
- შანიძე ა. (1973): აკაკი შანიძე, ქართული ენის გრამატიკის საფუძვლები. I. მორფოლოგია. თსუ გამომცემლობა. თბილისი.
- შანიძე ა. (1976): აკაკი შანიძე, ძველი ქართული ენის გრამატიკა (რედ. ი. იმნაიშვილი), თბილისი: თსუ გამომცემლობა, 1976.
- ჩიქობავა ა. (1970): არნოლდ ჩიქობავა, ორპირიანი გარდაუვალი ვნებითი გვარის ზმნების ფორმათა წარმოება თურმეობით მეორეში: თანამედროვე ქართული სალიტერატურო ენის ნორმები, პირველი კრებული, თბილისი: მეცნიერება, 1970.
- ძოწენიძე ქ. (1960): ქეთევან ძოწენიძე, თურმეობითი მეორის ერთი თავისებურება ზემოიშვრულში: აღ. წულუკიძის სახელობის ქუთაისის სახელმწიფო პედაგოგიური ინსტიტუტის შრომები, XXII, ქუთაისი, 1960, გვ. 113-117.
- ჯორბენაძე ბ. (1983): ბესარიონ ჯორბენაძე, **ზმნის ხმოვანპრეფიქსული წარმოება ქართულში (რედ. ა. კიზირია), თბილისი: თსუ გამომცემლობა, 1983.**
- ჯორბენაძე ბ. (1989): ბესარიონ ჯორბენაძე, ქართული დიალექტოლოგია, I (რედ. გ. გოგოლაშვილი), თბილისი: მეცნიერება, 1989.

კორპუსები:

ქეკ: ქართული ენის ეროვნული კორპუსი. <http://gnc.gov.ge/gnc/simple-query> (წვდომა: 14.02.2024)

ქდვ: ქართული დიალექტური კორპუსი. <http://corpora.co/#/> (წვდომა: 14.02.2024)

Rusudan Zekalashvili

(Ivane Javakhishvili Tbilisi State University)

rusudan.zekalashvili@tsu.ge

<https://doi.org/10.52340/lac.2024.09.19>

About Some Wrong Forms of the Georgian Bivalent Non-transitive Verbs

In oral discourse, especially in the public speech of journalists, when using intransitive bivalent Georgian verbs in their third series forms, the correct structure of the verbs is violated. Sometimes the norm of the literary language is not observed, and instead of the infinitive stem, the past object participles are used in all three tense forms of the third series:

Participle + var (I am)/ – viq'avi (I was)/ – viq'o – may I were...

In the conjugation forms such as the II resultative (II turmeobiti) and third conditional (III kavshirebiti) instead of the correct infinitive **stem + -od** (the vowel at the end of a verb as so-called savrtsobi), the auxiliary verbs “were” and “was” are added to the objective past participles: instead of

organic forms of the verb, descriptive forms are used. For example, instead of the correct form of this word – *ავყოლივარ* – *avq'olivar*, the incorrect form *ავყოლილვარ* – *avq'olilvar* is used, the second consonant **ლ** – **l** is not necessary here; *ავყოლილიყავი* – *avq'oliliq'avi*, *ავყოლილიყო* – *avq'oliliq'ob* *შევხვედრილვარ* – *shevkhvedrilvar* – these forms are wrong (their right forms are *ავყოლივარ* – *avq'olivar*, *ავყოლოდი* – *avq'olodi*, *ავყოლოდე* – *avq'olode* *შევხვედრივარ* – *shevkhvedrivar*), and so on. The majority of the participles are produced using the suffix **-ილ -il**, though there are also cases of using the suffix **-ულ -ul**.

Part of the verbs given below are not confirmed as univalent, for example, the forms with some preverbs in the case of the verb *ავყვები* – *avq'vebi*: *ავყოლილვარ* – *avq'olilvar*, *მივყოლილვარ* – *mivq'olilvar*, *გამოვყოლილვარ* – *gamovq'olilvar* or other examples: *მივხვედრილვარ* – *mivkhvedrilvar*, *დავმხობილვარ* – *davmkhobilvar*, *ჩავძიებულვარ* – *chavdziebulvar*, *შევრჩენილვარ* – *shevrchenilvar*...

For example, *დავბრუნებულვარ* – *davbrunebulvar* – is one-valent verb (*დავბრუნებულვარ* – *davbrunebulvar*) it means 'I return (to)', *დავბრუნებვარ ჩემს საქმეს* – *davbrunebivar chems sakmes* – 'I returned to my job' – it is bi-valent form. But it is mistaken when we meet the form *დავბრუნებულვარ ჩემს საქმეს* – *davbrunebulvar chems sakmes*, here one-valent and bivalent forms are confused.

The use of the above forms is the result of the unification tendencies when conjugating intransitive relative verbs in the third series.

Such word formations surely are not yet given as a system, so we hope it will not happen. According to the norms of the Georgian literary language, the use of participles in bivalent intransitive Georgian verbs is unacceptable, therefore such facts require special attention to avoid leveling existing differences with monovalent verbs.

Key Words: Bivalent verbs, Non-transitive Verbs, Some Wrong Forms of verbs.